

## תת"ע 3528/10/08 - מדינת ישראל נגד מאג'ד טנוס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3528-10-08 מדינת ישראל נ' טנוס  
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאג'ד טנוס

הנאשם

### החלטה

בפניי טענה של "אין להשיב לאשמה".

כתב האישום מייחס לנאשם נהיגה ברכבו במקום ציבורי בהיותו שיכור. בבדיקת הינשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הוא 710 מיקרו גרם, העולה על המידה הקבועה בחוק, בניגוד לסעיף לפקודת התעבורה ותקנה 169ב' לתקנות התעבורה.

ראשית כל, בית המשפט יזכה נאשם בשלב זה, קרי, לאחר שפרשת התביעה הסתיימה, באם נוכח שאין בראיות שהציגה התביעה, אפילו הוכחה לכאורה לאשמה המיוחסת לנאשם בכתה האישום. המשמעות היא כי גם אם נעניק להן את מלוא האמון והמשקל הראיתי לא יהיה בהן כדי לבסס את הרשעת הנאשם.

על טיבן עמד כב' השופט קדמי בספרו, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, תשס"ג בעמוד 1049 :

**"המשמעות המעשית של "העדר הוכחה לכאורה" בהקשר זה היא: כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה "אפילו יינתן בהן מלוא האימון, ויוענק להן מלוא המשקל הראיתי".**

**"..הרי כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות אם כי דלות להוכחת יסודותיה של העבירה...ודי במערכת ראיות ראשונית"**

עמוד 1

"בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות ואינו מעניק משקל ראייתי. הטענה ש"אין להשיב לאשמה" נבחנת בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם - ואפילו המדובר אך ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות - תזכנה במלוא האמון והמשקל הראייתי." (שם, בעמ' 1050).

### הדיון בפניי -

המאשימה הגישה באמצעות העד הראשון רס"מ מרק ארקין את המזכר שערך (ת/1) ואת דו"ח העיכוב (ת/2). העד השיב לשאלות ב"כ הנאשם וציין כי לא זכור לו שהזהיר את הנאשם שכל מה שיאמר ישמש נגדו בבית המשפט.

בנוסף, העיד מר אדי דרוגבצקי באמצעותו הגישה המאשימה את הפריטים הבאים:

הזמנה לדין (ת/3)

דו"ח פעולה (ת/4)

דו"ח פעולה באכיפת נהיגה ושכרות (ת/5)

תחקור חשוד (ת/6)

דין וחשבון על בדיקת שכרות (ת/7)

פלט ינשוף (ת/8)

בדיקת כיוול (ת/9)

בנוסף, הציג העד תעודת הסמכה משנת 2000 לדרגר גרסה ישנה ולחדשה משנת 2013.

לשאלות ב"כ הנאשם השיב כי לפי הגרסה הישנה של המכשיר לא נדרשה בדיקת כיוול בסוף כל משמרת אלא רק בתחילתה. אין באפשרותו לדעת מה היה מספר הצלינדר בבלון.

העד ביקש לערוך לנאשם בדיקת מאפיינים אך סרב, ניתן היה לראות כי הוא מתנדנד וטען כי אינו ליצן. טוען כי בטרם בדיקת ינשוף יש חובה בחוק לערוך בדיקת מאפיינים אך זכותו של הנאשם לסרב. הנ"ל לא החתים אותו על כך שכל אשר יעשה ויאמר ישמש נגדו בבית המשפט.

עוד השיב, כי בדו"ח שבידיו מפורטים שני הגלאים אך לא ידע להשיב מהו ההפרשים ביניהם.

בנוסף, הוגש השימוע שנערך לנאשם על ידי פקד אדם פארס (ת/10).

בתום פרשת התביעה טען ב"כ הנאשם טענת "אין להשיב לאשמה".

את טענותיו פירט בישיבה מיום 13.11.2013 ותמך בפסיקה.

בתגובת המאשימה נטען, בין היתר, כי העובדה שנערכה בדיקת כיוול רק בתחילת משמרת אין בה כדי ללמדנו על אי תקינות המכשיר.

בנוסף, לעניין הצילינדר, די בכך שהשוטר יעיד כי ביצע כיוול וכי העתיק לפלט מהבלון את הערך שהבחין בו על גבי המכשיר.

### דין והכרעה

לאחר שבחנתי את ראיות התביעה, אני סבור שהן מקימות תשתית ראייתית אשר יש בה כדי לחייב את הנאשם להשיב לכתב האישום.

עבירת השכרות ניתנת להוכחה בשני מישורים, ההתנהגותי והמדעי.

כבר בשלב זה על הנאשם להשיב על כתב האישום וזאת לאור אמת המידה ההתנהגותית.

תחילה, כפי שעולה מדוחות השוטרים, הנאשם מודה כי שתי בטרם נהג וזו תגובתו הראשונה בדו"ח העיכוב שנערך על ידי רס"מ ארקין: **"שתיתי בקבוק בארוחת צהריים ועכשיו בקבוק"**.

כאמור נמצאו שני בקבוקי בירה מסוג "טובורג" וכן רכש בתחנת דלק בקבוק נוסף ששתי גם אותו, כפי שמופיע בדו"ח פעולה באכיפת נהיגה בשכרות, בסעיף 3 (ת/5): **"2 בקבוקים בצהריים ואחד בדרך"**.

זאת ועוד, בת/3 הזמנה לדין וכתב אישום, בנסיבות המקרה, מציין רס"מ דרגובצקי כי:

**"תוך כדי בדיקה בצד זיהיתי על המושב הקדמי בקבוק בירה עם חצי תכולה, פתוח"**.

לאחר שהוסבר לנהג מהותה של העבירה השיב:

**"אני יודע שעשיתי עבירה, תן לי רק דו"ח. אני שתיתי קצת היום בצהריים, אני בטיפול בשכרות..."**

כאמור, נמצא ליד מושב הנהג ברכבו של הנאשם בקבוק בירה שחצי מתכולתו ריק. אף לגבי עובדה זו הודה הנהג במיחוס לו ואף הוסיף כי מקבל טיפול לבעיית האלכוהול וכיוון שתכנן לשתות ביום האירוע, לא נטל את התרופה מבעוד מועד: **"היום לא שתיתי (את התרופה) כי ידעתי שרוצה לשתות אלכוהול"** (סעיף 4,

תחקור החשוד (ת/6).

בנוסף, הנאשם סרב לערוך בדיקת מאפיינים, למרות שמדובר בבדיקה שמידת פגיעתה בפרטיותו נמוכה ביותר. בתוצאות מבחן הביצוע כפי שעולה מדו"ח הפעולה (ת/5) מצוין, כי הנאשם "**מתנדנד**", במבחן הליכה על הקו הנאשם החל לצעוד מספר צעדים וחדל בטענה שאינו ליצן ובהתאם לכך, מצוין כי סרב לבצע את מבחן הבאת אצבע לאף.

סירובו נבע מהחשש שיעשה לעצמו בושות: "**אני לא רציתי שתעשה לי בושות בכביש, אני אדם מכובד**" (סעיף 7, תחקור החשוד (ת/6)).

הגיוני כי שוטר יערוך בדיקה זו, בטרם יבקש מהנהג לבצע בדיקת ינשוף. קל וחומר, כשהתרשמותו כי האדם העומד מולו שיכור, כה חזקה. השוטרים הבחינו, בין היתר, כי נודף מפיו של הנאשם ריח חזק של אלכוהול, עיניו אדומות, אינו מרוכז, קופץ מנושא לנושא וחוזר מספר פעמים על אותם דברים.

כל אלו מובאים בדוחות השוטרים בפירוט.

רס"מ ארקין מרק ציין במזכר:

**"הבחנתי והרחתי מהנהג ריח חזק של אלכוהול, הליכה ועמידה מתנדנדת, דיבור רציף וסימנים נוספים המעידים על אדם שיכור"**

אם בית המשפט יתן אמון בעדותו של רס"מ ארקין, דיי בכך, כדי להרשיעו בעבירה נהיגה בשכרות, גם אם בסופו של יום בית המשפט ימצא כי נפלו פגמים בבדיקה המדעית (הינשוף).

וכן, התרשמותו של רס"מ דרגובצקי בת/5 בסעיף 4: "**מדבר בלי הפסקה, קופץ מנושא לנושא, לא מרוכז, חוזר על אותם דברים**".

הנה כי כן, גם ללא בדיקת המאפיינים עולה לכאורה, כי הנאשם היה שיכור או למצער היה נתון תחת השפעת משקאות משכרים.

אני סבור, כי בהענקת מלוא המשקל והאמון בראיות לעיל, יש כדי לחייב את הנאשם להשיב את לאשמה.

אני קובע, כי על הנאשם להשיב לאשמה.

אני קובע לתזכורת צדדים ביום 4.11.14 שעה 11.00

עמוד 4

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ה, 06 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים